

ca 1961

Det skete paa
**MØLLE-
GAARDEN**

A/s ASA FILMUDLEJNING præsenterer

farvefilmen i Eastmancolor

Det skete paa Møllegaarden

EN MORTEN KORCH-FILM

Instruktion Alice O'Fredericks
Assistent Robert Saaskin
Drejebog Alice O'Fredericks og Jon Iversen
Musik Sven Gyldmark
Sangtekster Erik Leth
Fotografi Rudolf Frederiksen, D. F. F.
Tone Bent Høyer
Dekorationer Steini Sveinbjørnsson
Kopi Johan Ankerstjerne

Martin	Poul Reichhardt.
Mikkel Vind	Chr. Arhoff.
Anders	Ib Mossin.
Anna	Astrid Villaume.
Martha	Lisbeth Movin.
Mathilde	Helga Frier.
Marie	Else Hvidbøj.
Bertel Simonsen	Jørn Jeppesen.
Søren Fedthas	Hans W. Petersen.
Jesper	Bertel Lauring.
Carlo	Anker Taasti.
Toldassistent Petersen	Freddy Koch.
Toldassistent Jørgensen	Ove Rud.
Gårdejer Kjeldsen	Knud Hallest.
Gunnar, hans broder	Knud Schrøder.
Kroværten	Chr. Brochorst.
Toldvagt	Kurt Erik Nielsen.
Assistent	Niels Thor.

Børnene:

Anne Margrethe
og
Ole Neumann

★

Produktion:

HENNING
KARMARK

Handlingen

»Vangeby« ved Sjællands Sydkyst – er en idyllisk fiskerihavn omgivet af velholdte gårde. Alt ånder fred og ro – tilsyneladende! En dag stiger en ung mand af bussen, han ser ud til at komme langvejs fra og er ukendt på stedet, men det rygtes snart, at det er gamle fisker Poulsens nevø, der har arvet hans kutter og hans lille hus nede ved havnen... Vil han sælge? Eller vil han blive? Det er det brændende spørgsmål blandt fiskerne og særlig vigtigt for Bertel Simonsen, der ejer den største kutter i havnen og nærmest betragtes som en konge i det lille samfund. Af en ganske bestemt grund vil det være ham meget ubejligt, at der kommer en fremmed til stedet, så da han hører – at den unge mand, hvis navn er Martin, ikke er fisker, forsøger han at købe hans båd, for

på denne måde at få ham til at forsvinde igen. Dette mislykkes imidlertid, og der opstår et åbenlyst fjendskab mellem de to.

Neptun hedder kutteren, som Martin har arvet, og her modtages han med åbne arme af Mikkell Vind – en festlig gammel fyr, der gennem mange år har fisket med kutteren og kender den som sin egen lomme. Han får fat i Anders, der er en dygtig ung fisker, og sammen med disse to begynder Martin sin nye tilværelse. Han flytter ind i onklens hus, hvor Mathilde – Mikkels lille private sværmeri – sørger for mad, orden og renlighed.

Bertel Simonsen holder øje med Martin, og det gør ham ikke mildere stemt, da han opdager, at Martin interesserer sig for den samme unge pige, som Bertel har kastet sine øjne på. Hun hedder Anna og er den ældste af en rødhåret søskendeflok på »Mølle-

gården«. Hun er dygtig og energisk og sammen med Marie – Dorte og lille Claus passer hun bedriften for sin far Niels Kjeldsen, der er en syg og svag mand. Bertel Simonsen kommer ofte på gården for at tale i »Enerum« med Kjeldsen... og for at træffe Anna, der tydelig viser, at hun er absolut uinteressert i hans besøg på Møllegården.

Det er Bertels husbestyrerinde derimod ikke. Hun hedder Martha – en hidsig, temperamentsfuld pige, lidenskabeligt forelsket i Bertel, der til gengæld behandler hende hensynsløst og brutalt, uden at tænke på, hvor kort der er fra kærlighed til had.

Anders forelskelse i Marie, gårdens næstældste datter, fører ham og Martin derop og bliver til et venskab, der får stor betydning for alle parter, for selv om alt tilsyneladende går sin jævne

gang, er det, som om der »ligger noget i luften«, og en dag slår lynet ned. – Toldvæsenet har fået færten af, at der smugles ved kysten – endda i store mængder. Fra sit kontor i havnen har toldvægten stadig kontakt med hovedkontoret i København... Patrouillerne langs kysten forstærkes, og en dag giver det et forbløffende resultat, Martins kutter bliver beslaglagt, da alt peger på, at han er skyldig i smugleri af cigaretter... Bertel og hans slæng hoverer, men Martin selv bevarer sin ro og sammen med Mikkel og Anders beslutter han sig til at afsløre de virkelige forbrydere, lidet anende, at det vil bringe sorg og ulykke til familien på »Møllegården«. Men skæbnen – i Marthas skikkelse – griber ind, og alt ordner sig til det bedste.

Fra ASA's nye Morten Korch-film »DET SKETE PÅ MØLLEGAARDEN«

Musik:

SVEN GYLDMARK

Tekst:

ERIK LETH

*Udgivet paa noter af MØRKS
musikforlag. Originaloptagelser paa
PHILIPS gramfonplader*

HARMONIKA-CHA-CHA

På det gamle skipperklavér
spilles der op med humør!
Hør! Hvor gamle Lars stemmer i!
– Han spiller efter gehør! –

Refrain:

En lille »cha-cha-cha«
på sin harmonika!
Vil I ha' en moderne én?
Godt! Så spiller han gerne én!
– En lille »cha-cha-cha«
På sin harmonika!
Polka ligner det nu og da!
– Men han kalder det »cha-cha-cha«!

Rytmen virker lidt sjov,
hjemmestrikket – og dog!
– Den går lige til hjerterne!
For når han gi'r den gas
Med sin skomagerbas,
Jubler alle eksperterne:
»Cha-cha-cha«!
Alle vil gerne ha' –
En lille »cha-cha-cha«
på hans harmonika!
Det er rigtig en »hopsasa«
vor's »Harmonika-Cha-cha-cha«!!
– – – Cha-cha-cha!
Cha! – – Cha-cha!

RØD TOP

Kærlighed
kan komme til hjerterne
som et lyn fra himlen, der slår ned.
Det er det, som nu er hændt for mig;
nu har jeg truffet dig!

Refrain:

RØD TOP!
Mit hjerte banker, når jeg ser,
dine skælmske øjne lær!
RØD TOP!
Forelsket er jeg, og det har jeg fortalt dig
i drømme og kaldt dig –
RØD TOP!
Dit røde hår vil kunne få
alle hjerter til at slå!
Du er så sød og så ligetil;
der er ingen pigelil
som
RØD TOP! Min dejlige RØD TOP!
Lille, fortryllende, viltre,
søde, charmerende, iltre
RØD TOP! – Jeg elsker kun dig!

DU ER MIN HJERTEVEN

Dagen går – fra solopgang til sol igen
går ned,
lykkeligt og smilende for mig, fordi
jeg véd...

Refrain:

Du er min hjerteven!
Min bedste hjerteven!
Min arbejdsdag er som en leg,
Fordi min tanke er hos dig.
Dit lyse smil er altid hos mig,
hvorend jeg kommer hen.
Du er min hjerteven!
– Min egen hjerteven!

